

Zitting 1982-1983

14 281

Wijziging Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen

Nr. 7

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 15 maart 1983

In het wetsontwerp worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Onderdeel B van artikel I wordt als volgt gewijzigd:

1. Het onder a voorgestelde eerste lid van artikel 2 wordt gelezen:

1. De bezitter van een motorrijtuig en degene aan wie het kenteken voor een motorrijtuig is opgegeven, zijn verplicht voor het motorrijtuig een verzekering te sluiten en in stand te houden welke aan de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen voldoet, indien dat motorrijtuig op een weg wordt geplaatst of daarmee op een weg wordt gereden, indien buiten een weg met dat motorrijtuig op een terrein aan het verkeer wordt deelgenomen of indien voor dat motorrijtuig een kentekenbewijs is afgegeven.

2. In de aanhef van het onder b voorgestelde tweede lid van artikel 2 vervallen de woorden «het sluiten van een».

3. In het onder c voorgestelde derde lid van artikel 2 vervallen de woorden «het sluiten van een».

4. Achter onderdeel c wordt een nieuw onderdeel d ingevoegd, luidende:
d. Het vierde lid wordt gelezen:

4. De verplichting tot verzekering is geschorst, zolang een door een ander gesloten verzekering overeenkomstig de bepalingen van deze wet met betrekking tot het motorrijtuig van kracht is. De verplichting tot verzekering is echter niet geschorst gedurende de in artikel 13, vierde lid, bedoelde periode.

5. De onderdelen d en e worden gewijzigd in e en f.

B. In onderdeel I van artikel I vervalt onderdeel d. Onderdeel e wordt onderdeel d en wordt als volgt gelezen:

d. Het zesde lid wordt vervangen door de volgende drie leden:

6. Een kennisgeving overeenkomstig het eerste lid wordt mede gedaan ten aanzien van verzekeringen tot het dekken van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe in het verkeer aanleiding wordt gegeven door motorrijtuigen, die behoren tot de fabrieks- of handelsvoorraad van een bedrijf of die voor herstel, bewerking of beproeving ter beschikking zijn gesteld van een bedrijf en die zijn voorzien van een kenteken, dat behoort bij een aan een bedrijf afgegeven bijzonder kentekenbewijs.

7. De verzekeraar die als zodanig in het register wordt aangewezen, kan de benadeelde niet tegenwerpen dat hij niet de in de eerste zin van het eerste lid van artikel 6 bedoelde verzekeraar is, tenzij hij aantoont dat de registratie ten onrechte is geschied of dat zijn verplichtingen op grond van een kennisgeving overeenkomstig het eerste lid, onder b, c of d, niettemin jegens de benadeelde zijn geëindigd.

8. Voor de uitvoering van dit artikel worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld.

C. In onderdeel K van artikel I wordt de laatste zin van het eerste lid van artikel 15 gelezen:

Het bepaalde in de vorige zin geldt niet ten aanzien van de aansprakelijke persoon, die niet is de verzekeringnemer, tenzij hij niet te goeder trouw mocht aannemen dat zijn aansprakelijkheid door een verzekering was gedekt.

D. In onderdeel M van artikel I worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het onder a voorgestelde eerste lid van artikel 18 wordt in de eerste zin «Onze Minister van Verkeer en Waterstaat» vervangen door: Onze Minister van Financiën.

2. Onderdeel b wordt gelezen:

In het tweede lid wordt «Onze Minister van Verkeer en Waterstaat» vervangen door: Onze Minister van Financiën.

E. Onderdeel N van artikel I komt als volgt te luiden:

N. Artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:

a. In de eerste zin van het eerste lid wordt «Onze Minister van Verkeer en Waterstaat» vervangen door: Onze Minister van Financiën. De tweede zin van dit lid wordt gelezen: Ten bewijze van de vrijstelling reikt hij voor elk van de motorrijtuigen waarvan de vrijgestelde de bezitter, degene, aan wie het kenteken voor het motorrijtuig is opgegeven, dan wel de in artikel 2, tweede lid, bedoelde houder is, tegen betaling een bewijs uit, dat ten hoogste een jaar geldig is.

b. In de aanhef van het tweede lid wordt «Onze Minister van Verkeer en Waterstaat» vervangen door: Onze Minister van Financiën.

Het tweede lid, onder c, wordt gelezen:

c. indien gedurende een termijn van tenminste één jaar geen bewijs van vrijstelling is uitgereikt.

F. De in onderdeel O van artikel I voorgestelde tekst van artikel 21 wordt vervangen door de volgende:

Artikel 21. Onze Minister van Financiën stort jaarlijks de bedragen, uit hoofde van het vorige artikel ontvangen, in het fonds bedoeld in artikel 23.

G. Onderdeel P van artikel I wordt als volgt gelezen:

P. In artikel 23, tweede lid, wordt «'s-Gravenhage» vervangen door: Rijswijk. In de eerste zin van het negende lid van dat artikel wordt «genoemde» vervangen door: gevoerde.

H. Onderdeel Q van artikel I komt als volgt te luiden:

Q. Het vierde lid van artikel 24 wordt gelezen:

4. De bedragen bedoeld in artikel 21 worden door het fonds afzonderlijk geadmistreerd en worden uitsluitend aangewend tot betaling van schade

en kosten, waartoe aanleiding wordt gegeven door motorrijtuigen met betrekking waartoe krachtens artikel 19, eerste lid, een geldig bewijs van vrijstelling is uitgereikt, en ter dekking van de kosten verbonden aan de behandeling van de verzoeken om vrijstelling en aan de uitreiking van de in artikel 19, eerste lid, bedoelde bewijzen.

I. Onderdeel R van artikel I komt als volgt te luiden:

R. In het tweede lid van artikel 25 wordt de zinsnede «waarvan de eigenaar dan wel de in artikel 2 derde lid bedoelde houder krachtens artikel 19 eerste lid van de verplichting tot verzekering is vrijgesteld» vervangen door: met betrekking waartoe krachtens artikel 19, eerste lid, een geldig bewijs van vrijstelling is uitgereikt.

J. Na onderdeel U van artikel I wordt, onder wijziging van de onderdelen V-X in W-Y, een nieuw onderdeel V ingevoegd, luidende:

V. In artikel 29, tweede lid, wordt «Onze Minister tegen wiens beschikking, weigering of nalatigheid het beroep is gericht» vervangen door: Onze Minister van Financiën.

K. In het bij onderdeel W (was onderdeel V) van artikel I voorgestelde artikel 30 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het eerste lid wordt gelezen:

1. Hij, die als bezitter, dan wel als degene aan wie het kenteken is opgegeven, dan wel als houder in de zin van artikel 2, tweede lid, een motorrijtuig op een weg doet rijden of laat staan of toelaat dat daarmede op een weg wordt gereden of gestaan, of buiten een weg met een motorrijtuig deelneemt of toelaat dat daarmede wordt deelgenomen aan het verkeer op een terrein zonder dat hij voor dat motorrijtuig een verzekering overeenkomstig deze wet heeft gesloten en in stand gehouden, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste f 2000.

2. Het tweede lid wordt gelezen:

2. De in het vorige lid genoemde personen worden met gelijke straf gestraft, indien zij voor een motorrijtuig waarvoor een kentekenbewijs is afgegeven niet een verzekering overeenkomstig deze wet hebben gesloten en in stand gehouden.

3. In het derde lid vervallen de woorden «het sluiten van een».

4. Het vierde lid wordt gelezen:

4. De bestuurder van een motorrijtuig die daarmede op een weg rijdt of staat of buiten een weg met een motorrijtuig deelneemt aan het verkeer op een terrein zonder dat er voor dat motorrijtuig een verzekering overeenkomstig deze wet is gesloten en in stand gehouden, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste f 2000.

5. Aan het zevende lid wordt een zin toegevoegd, luidende:

De artikelen 24a–24c van het Wetboek van Strafrecht zijn van overeenkomstige toepassing.

6. De eerste zin van het achtste lid wordt gelezen:

De in het vorige lid bedoelde bijkomende straf wordt ten uitvoer gelegd met overeenkomstige toepassing van de artikelen 561, eerste, tweede en derde lid, 572, 573, 575 en 576 van het Wetboek van Strafvordering.

L. In het bij onderdeel X (was onderdeel W) onderdeel a, voorgestelde nieuwe artikel 34 wordt de tweede zin van het tweede lid gelezen:

Uit het geschrift moet blijken dat gedurende het tijdvak de aansprakelijkheid waartoe het motorrijtuig aanleiding kan geven, was gedekt door een verzekering overeenkomstig deze wet.

M. Voor de tekst van artikel II wordt het cijfer «1.» geplaatst en aan dit artikel wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

2. Vrijstellingen die op grond van artikel 19 door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat zijn verleend vóór de inwerkingtreding van de onderdelen M-O van artikel I van deze wet worden aangemerkt als te zijn verleend door Onze Minister van Financiën.

Toelichting

A, K en L. In de huidige tekst van artikel 30, eerste lid, wordt gesproken van «het van kracht zijn van een verzekering». In de memorie van toelichting bij het ontwerp van wet tot wijziging van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (zitting 1976-1977, nr. 14 281, blz. 23) is uiteengezet dat deze bewoording blijkens het arrest van de Hoge Raad van 11 juni 1968, NJ 1968, 330, tot minder gewenste gevolgen kan leiden. Daarom is in de destijds voorgestelde nieuwe redactie van artikel 2, eerste lid, en van artikel 30, eerste lid, op de verzekeringsplichtige de verplichting gelegd zelf een verzekering te sluiten. De voorgestelde aanvulling van beide bepalingen beoogt duidelijker te maken dat voor de nakoming van de verzekeringsplicht het niet voldoende is een verzekering te sluiten, maar dat tevens moet worden zorg gedragen voor instandhouding van een verzekering. Heeft de verzekeringsplichtige een verzekering gesloten, maar is nadien de verzekering of de dekking geschorst, dan heeft hij niet voldaan aan zijn verzekeringsplicht.

In verband met deze wijziging is het minder gewenst om in de wet te spreken van de verplichting tot het sluiten van een verzekering. Daarom zijn deze woorden in het tweede, derde en vierde lid van artikel 2 vervangen door «verplichting tot verzekering».

In het eerste lid van artikel 2 zijn enige redactionele wijzigingen aangebracht die slechts beogen de tekst beter te doen aansluiten bij die van artikel 30, eerste lid.

In onderdeel A-4 wordt voorgesteld het vierde lid van artikel 2 aan te vullen met een zin. Ook deze aanvulling moet worden gezien in verband met artikel 30. Artikel 2, vierde lid, bepaalt dat de verzekeringsplicht is geschorst zolang een door een ander gesloten verzekering van kracht is. In een zodanig geval is de verzekeringsplichtige dan ook niet strafbaar (artikel 30, derde lid). Aangezien volgens het arrest van de Hoge Raad van 11 juni 1968, NH 1968, 330, een verzekering ook nog van kracht is, wanneer de verzekering reeds is geëindigd, maar de aansprakelijkheid van de verzekeraar jegens de benadeelde krachtens artikel 13, vierde lid, nog bestaat, wordt in dit onderdeel voorgesteld een uitdrukkelijke bepaling op te nemen dat de verzekeringsplicht in het hier bedoelde geval niet is geschorst.

In onderdeel K en in onderdeel L wordt voorgesteld om in artikel 30 en in artikel 34 de woorden «een verzekering welke voldoet aan de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen» te vervangen door «een verzekering overeenkomstig deze wet», zulks in overeenstemming met de huidige bewoordingen van dat artikel. Voor een toelichting op deze wijziging moge worden verwezen naar hetgeen in de memorie van antwoord bij artikel 30 is opgemerkt.

De voorgestelde toevoeging aan het zevende lid van artikel 30 beoogt buiten twijfel te stellen, dat voor de tenuitvoerlegging van de bijkomende straf van storting van een bepaald bedrag in het Waarborgfonds Motorverkeer vervangende hechtenis kan worden toegepast (vgl. memorie van toelichting, blz. 23-24). De mogelijke onzekerheid op dit punt houdt

verband met het feit dat bij de Wet van 8 september 1976, Stb. 484, de bepalingen omtrent de tenuitvoerlegging van geldboeten zijn herschreven en gedeeltelijk in het Wetboek van Strafrecht zijn opgenomen. De voorgestelde toevoeging maakt voorts duidelijk, dat de rechter een bijkomende straf van ten minste f500 ook in termijnen kan opleggen en dat bij de inning van het opgelegde bedrag zo nodig de in de wet bepaalde verhogingen kunnen worden toegepast. Een en ander zal de tenuitvoerlegging van de onderhavige bijkomende straf eenvoudiger maken en er daardoor toe kunnen leiden dat deze straf in meer gevallen wordt opgelegd. Mede in verband met het voorgaande wordt in het achtste lid thans ook uitdrukkelijk verwezen naar de toepasselijke bepalingen in het Wetboek van Strafvordering.

B. Onderdeel I, onder d, van artikel I kan vervallen, omdat het dezez dagen in te dienen ontwerp van wet, waarbij enkele voorzieningen worden getroffen in verband met de schoning van het Centraal Register Wam, reeds een geheel nieuwe tekst voor het vierde lid van artikel 13 Wam bevat. In het nieuwe onderdeel d (was onderdeel e) is het bij genoemd ontwerp voorgestelde artikel 13, zesde lid, verwerkt.

C. In het voorstel tot wijziging van artikel 15 is in het eerste lid één uitzondering gemaakt op de regel van het wettelijk verhaalsrecht van de verzekeraar op de aansprakelijke persoon in het geval de verzekeraar de schade heeft moeten vergoeden, ofschoon de verzekering geen dekking gaf. Deze uitzondering betreft de werknemer die het motorrijtuig in opdracht van zijn werkgever gebruikt. Bij nader inzien menen de ondergetekenden, dat deze uitzondering ook zou moeten gelden voor andere aansprakelijke personen, die niet de verzekeringnemer zijn. Ook bij voorbeeld de huurder of de bruiklener van een motorrijtuig moeten erop kunnen vertrouwen dat hun aansprakelijkheid volgens de gebruikelijke voorwaarden is gedekt en zij moeten niet geconfronteerd worden met een verhaalsactie die zij niet hadden behoeven te verwachten.

D, E, F, H, I, J en M. Volgens de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen wordt op verzoeken om vrijstelling van de verzekeringsplicht wegens gemoedsbezwaren beslist door de Minister van Verkeer en Waterstaat en worden de bewijzen van vrijstelling door hem uitgereikt en jaarlijks vernieuwd. Het is evenwel gebleken dat het om redenen van organisatorische aard gewenst is de behandeling van deze verzoeken om vrijstelling en de uitreiking van de bewijzen te laten geschieden door de Minister van Financiën. Hiertoe dient de voorgestelde aanpassing van de artikelen 18, 19, 21 en 29. In artikel II van het wetsontwerp dient in verband hiermee een overgangsregeling te worden opgenomen.

In het oorspronkelijke wetsontwerp was voorgesteld dat de Minister van Verkeer en Waterstaat (na wijziging van de Minister van Financiën) van de bijdragen van de gemoedsbezwaarden de kosten, verbonden aan de behandeling van de vrijstellingsverzoeken en de uitreiking van de vrijstellingsbewijzen, kan aftrekken alvorens de bijdragen in het fonds te storten. De thans voorgestelde nieuwe tekst van artikel 21 en van artikel 24, vierde lid, beoogt, ongeacht de inkomsten uit de bijdragen in een bepaald jaar, de kosten van behandeling en uitreiking rechtstreeks ten laste te brengen van de middelen die gevormd zijn door de bijdragen die de gemoedsbezwaarden verschuldigd zijn (het fonds middelen gemoedsbezwaarden). Indien de omvang van dit fonds ruimschoots voldoende moet worden geacht, kunnen de bijdragen namelijk lager worden gesteld dan de kosten van behandeling en uitreiking.

In de onderdelen H en I wordt voorgesteld in artikel 24, vierde lid, onderscheidenlijk artikel 25, tweede lid, niet te spreken van vrijstelling van de verplichting tot verzekering, maar van uitreiking van een bewijs van vrijstelling. De vrijstelling wordt bij ministeriële beschikking verleend aan een persoon; het vrijstellingsbewijs wordt daarna aan de vrijgestelde, tegen betaling, verstrekt ten behoeve van een bepaald motorrijtuig.

Schadebetalingen uit het fonds middelen gemoedsbezwaarden zullen naar de mening van de ondergetekenden alleen mogen plaatsvinden als de aansprakelijke gemoedsbezwaarde aan het fonds heeft bijgedragen, hetgeen blijkt uit het vrijstellingsbewijs dat hem voor het betrokken motorrijtuig is uitgereikt. Is dat niet het geval, dan dienen de schadebetalingen ten laste van de algemene middelen van het Waarborgfonds te komen.

In onderdeel D is onder 2 een wijziging ongedaan gemaakt welke in onderdeel M, onder b, van het wetsontwerp was voorgesteld. De voorgestelde aanvulling van artikel 18, tweede lid, bleek bij nader inzien overbodig en om administratieve redenen ongewenst te zijn.

G. In verband met de plaatsgevonden verhuizing van het Waarborgfonds Motorverkeer naar Rijswijk dient artikel 23, tweede lid, te worden aangepast.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De Minister van Financiën,
H. O. C. R. Ruding

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
J. F. Scherpenhuizen